

Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 3499

Doknr.
659480

Dato
30-01-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 23. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 137) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Vestergaard Madsen (EL).

Spørgsmål nr. 3:

”Vil ministeren bekræfte, at personer, der er dømt for mildere kriminalitet, uagtet som kriminalitet, kriminalitet, der er begået for ganske lang tid siden, eller kriminalitet, der er fuldstændig uden sammenhæng med barnet og barnets tarv, fortsat vil kunne få forældremyndighed over og samvær med deres barn/børn?”

Svar:

Det er for det første væsentligt at afgrænse, at lovforslaget alene omfatter personer, der er idømt en ubetinget fængselsstraf eller en anden retsfølge efter §§ 68-70 i straffeloven for visse former for personfarlig kriminalitet af grovere karakter. De typer af kriminalitet, der er omfattet, fremgår af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 4 a, stk. 1, i forældreansvarsloven. Det drejer sig om:

- Incest, jf. § 210 i straffeloven.
- Seksualforbrydelser der er omfattede af kapitel 24 i straffeloven, dog undtaget overtrædelser omfattede af § 228 i straffeloven. § 228 i straffeloven omhandler situationer, hvor overtrædelsen ikke er forsætlig, fordi gerningsmanden ikke kendte til ofrets tilstand eller alder.
- Manddrab, jf. § 237 i straffeloven.
- Grov vold, jf. §§ 245 og 246 i straffeloven.
- Omskæring af kvinder, jf. § 245 a i straffeloven.
- Menneskehandel, jf. § 262 a i straffeloven.

Det er for det andet væsentligt at understrege, at grundstenen i lovforslaget er barnets bedste. Uanset at forælderen er dømt for kriminalitet som nævnt ovenfor, vil forælderen f.eks. kunne få del i forældremyndigheden eller samvær, hvis det efter en konkret og dybdegående vurdering findes at være bedst for det enkelte barn.

I vurderingen af barnets bedste skal bl.a. indgå, hvilken type af kriminalitet forælderen er dømt for, omstændighederne omkring forbrydelsen, og hvor lang tid der er gået siden forbrydelsen. At der foreligger særlige omstændigheder, som f.eks. at kriminaliteten er begået for mange år siden, fører ikke i sig selv til,

at det er bedst for barnet, at der f.eks. fastsættes samvær. Med det vil være relevant at inddrage sådanne oplysninger i den samlede vurdering af barnets bedste, herunder af forældrens aktuelle evne til at drage omsorg for barnet og af risikoen for, at barnet udsættes for vold eller for at blive vidne til vold, hvis der f.eks. fastsættes samvær.

Med venlig hilsen
Mai Mercado